

124. Ó, Jézus, értünk meghaltál...

1. Ó, Jé-zus, ér-tünk meg-hal-tál, De har-mad-nap fel-tá-mad-tál,

E nap szent le-gyen e-lőt-tünk, Há-lás szív-vel ün-ne-pel-jünk!

2. Mily boldog volt a kis sereg, Hogy élve meglátott téged.
Bár mi is örvendezhetnénk, S téged, Uram, szemlélhetnénk!
3. Te élsz, és élsz miérettünk, És Krisztusunk vagy minékünk;
Az éneklésünk hallgatod, Ha szívünk néked hálát mond.
4. Az égből halljuk hangodat, Mely minket szólít, hívogat:
– Ti gyermekek, üdv tinéktek, Mennyországom a tiétek!
5. Csak téged el ne feledjünk, Hűn szolgáljunk s úgy örvendjünk!
Hogy értünk élsz, azt jól tudjuk, – S mi érted élünk és halunk!
6. A Lelked áraszd szívünkbe, Mely tanítványid kenete!
Hozzád emeljük szívünket, Hogy téged lássunk, fényünket!
7. Adj igaz lelki érzelmet És isteni szeretetet,
Hogy hozzád hasonlíthassunk, És országodban meglássunk!
8. Ó, Jézus, a mi szívünket Csak szereteted tartja meg;
Te vagy az Atya képmása, Add, legyen a szívünk tiszta!

És feltámadott harmadnapon az Írások szerint.

Korinthus I. 15:4.